

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgifter:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3000 Eksemplarer

Nr. 36

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 7. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1928

Rønnebær.

Rønnebær i Solskinsvejrl
Den første Dag i Høst er nær.
Skønt Somren svulmer
end af Fryd
som ved den første Solsorts Lyd.

Rønnebær i Solskinsvejrl
Jeg længes mod min Hjertenskær.
Thi vi er Blomst
paa samme Straa —
skønt jeg er gul, og hun er blaa.

Rønnebær i Solskinsvejrl
Det sukker i Alleens Træer.
Thi nu maa Markens Lilje dø
og give Gud igen sit Frø.

Harald H. Lund.

Christiansø som Fæstning.

Da Hammershus 1658 atter kom
under kgl. dansk Styre, var den
ikke meget værd som Fæstning.
Spørgsmaal om Restavrering eller
Ombygning efter nye Planer,
holdtes længe svævende, thi Riget
fattedes Penge. Bornholmerne selv
var mest stemt for Fæstningens
Nedlæggelse. Den havde i de for-
løbne Aarhundreder istedetfor at
være et Værn, for det meste væ-
ret en Trusel, en idelig Urostifter,
der bragte Plyndring, Hoveri og
knugende Skattepaalæg over Be-
folkningen.

Endvidere fattedes en god Havn
og sikker Ankerplads for Flaaden.
Man havde talrige Skibsforlis, mest
svenske, i frisk Erindring.

Den danske Flaade savnede
imidtertid et Støttepunkt i Øster-
søen, og efter nogen Tøven op-
gaves Hammershus og man valgte
Ærtholmene som Operationsbasis.
Mellem de to større Øer, Christi-
ansø og Frederikso fandtes et na-
turligt Sejløb, der med faa Om-
kostninger kunde omdannes til
Havn.

Ærtholmene var ellers uden Be-
tydning, nogle herreløse, ubeboede
smaa Klippeøer og Skær et Par
Mil øst for Bornholm. Fiskere fra
Gudhjem havde nogle smaa Hyt-
ter derovre, der i Fisketiden, naar
Vinden var ugunstig for hjem-
gaende, eller under de store Sil-
defangster kunde benyttes som
Materialskur eller som Beboelse,
mens Fiskene blev tørret eller ned-
saltet.

Da Planerne for Christiansø
Befæstning var færdige, blev der
i al Hemmelighed og med stor
Arbejdsstyrke 1684 af Christian
den Femte taget fat paa Arbejdet.

Der fortælles ifl. Pontopidan
„Teatro Dania“, at den svenske
Kong Carl den 11te havde haft i
Sinde at befæste Ærtholmene, i
hvilken Anledning en svensk Sø-
officer med forsegled Ordre blev
sendt til Søs. — Paa en nærmere

Ved Gasen.

Den algierske By Busada eller Bou-Saada ligger amfitreatralsk
paa en Høj, hvis Top krones af en „Kasbak“, en arabisk Fæstning.
Den har en vidunderlig Omegn, der rigtignok er Ørkenstrøg, men
med de herligste Oaser, hvilket fremgaar af vort Billede, der er ta-
get i et gunstigt Øjeblik, da nogle Arabere holder Rast paa dette na-
turskønne Sted.

opgiven Højde maatte Seglet bry-
des; men forinden havde Chefens
lille Hund nappet den kgl. Ordre
og bragte den halvforreven, uden
at Chefen havde lagt Mærke der-
til, til dennes Jæger eller Skytte,
som opholdt sig ombord paa Ski-
bet. Denne var danskfødt, og da
han læste Indholdet af Brevet og
mærkede, at de svenske havde
Planer for mod hans Fædreland,
undveg han og kom til København,
hvor han aabenbarede de svenskes
Hensigter. Danskerne søgte derfor
hurtigst muligt at komme de sven-
ske i Forkøbet, og Kongen lod
Øerne befæste.

Denne Krønike er næppe ægte,
men opfundet, for yderligere i
den Anledning at kaste Glans om
Christian den Femtes Navn.

Da Befæstningsanlægene var til-
endebragt, blev der i den Anled-
ning præget en Erindringsmedalje,
paa hvis ene Side ses et Billede
af Chr. V., paa den anden er en
Afbildning af Fæstningen.

Øens Befolkning stod alle i Kon-
gens Tjeneste. Til Proviantforval-
teren blev aarlig fra København
oversendt det fornødne Brændsel
og Proviant, som han lod uddele.
— Brød og Øl udleveredes ogsaa,
men Madens Tilberedning skulde
de selv sørge for.

Der fandtes nogle større og

mindre Damme, hvori Regnvandet
blev opsamlet til Beboernes For-
brug, og ca. 100 Skridt fra Ky-
sten fandtes et Kildevæld.

Rundt om paa Øen findes endnu
utallige smaa Haver, indrammet
af Stengærder, hvori Soldaterne
dyrkede Grøntsager til eget For-
brug. De to største, ca. 50—100
Kvdr.-Al. store Haver var forbe-
holdt Kommandanten, ligesom han
og enkelte Underofficerer var i
Besiddelse af 1 a 2 Køer, saa de
havde tilstrækkeligt Mælk til eget
Forbrug som til Salg til Solda-
terne. Høet førtes dertil fra Born-
holm.

I de smaa Damme havde man
Karuser, der dog var mere til
Lyst. Derimod gav Havet rig An-
ledning til Fiskeri; der fangedes
saavel Lax som Torsk og Sild.
Endvidere skød man en Del Sæl-
hunde, naar de laa og soled sig
paa Klipperne.

Hvert Foraar ankom Tusinder
af Fugle til Øerne, for at lægge
Æg, særlig Edderfugle. De maatte
ikke skydes og blev ofte saa tamme,
at de kom helt hen til Fæstning-
en med deres Unger. Naar disse
var udrugede, lod Kommandanten
Rederne indsamle, Fjerene rense-
des og sendtes til København og
skaffede ham saaledes en Ekstra-
indtægt.

Kirken er opført i det store
Fæstningstaarn, hvorved den fik
en oval, næsten Halvmaaneform.
Alteret var forsynet med et smukt
Maleri, Prædikestolen med et Bil-
lede af Frelseren og de fire Evan-
gelister. Desuden fandtes flere me-
get smukke Billeder i Kirken, fore-
stillende bibelske Motiver. Der var
to Klokker, begge mindre.

Kirkegaarden, der ligger sydøst
for Taarnet, er meget lille. Under
de to Ligsten hviler Forvalter Jä-
genreuter og den første Garni-
sonslæge, en Hollænder, begravet.
Desuden findes en aaben Begrav-
else, hvori Øens første Komman-
dant, Major Hoffmann, hans Frue,
samt en Captain Bille er begravet.

Af Kirke-Journalen, der giver
et udmærket Billede af Tilstande
og Forhold i de Tider, skal vi i
næste Nummer efter Thura gen-
give et Uddrag.

Vinduer.

—O—

Over de mange sindrige og ind-
viklede Belysningsmidler, som mo-
derne Snille har frembragt, bør
man ikke glemme en Opfindelse,
der har betegnet et mægtigt Frem-
skridt for sin Tid, og som vi
endnu den Dag i Dag har rig Lej-
lighed til at glæde os over: Glas-
ruden.

I forskellige smaa Oversigter
over Emnet oplyser Bernhard
Olsen, at Glasstet — kendt alle-
rede i det gamle Ægypten — er
ældgammelt; dets Anvendelse til
Dækning for Vindueaabninger deri-
mod er fra temmelig sen Tid. Li-
vet førtes i Antikken mest udenfor
Huset, under aaben Himmel eller
Søjlegange, og til Huset søgte man
mest for at finde Hvile eller være
alene. Vinduer fandtes sparsomt;
hvor de anvendtes, sad de højt
oppe paa Væggen og var enten
helt aabne eller, hvor dette ikke
kunde lade sig gøre, dækkedes
mod Blæst eller Sol med Forhæng,
Træ- og Metalremmer eller Sten-
plader i gennembrudt Arbejde.
Paa den Maade ydedes der Lys
i Forbindelse med frisk Luft, og
i Østerland og Nordafrika, hvor
Oldtids Levevis har holdt sig ufor-
andret, er saadanne Vinduesdæk-
kere endnu i Brug.

I de nordiske Oldtidshuse, hvor
der var udtalt Rum helt op under
Taget, hed den Del, der omslut-
tedes af Tagfladerne, Vinden, og
paa den søndre Side sad en Lys-
aabning: Vindøjlet. Da Vind og
Stue skiltes med et Gulv, blev
Stuen mørk; den havde imidlertid
altid haft smaa Glugger, lukkede
med Skydelemme eller Træpropper
— de blev nu gjort større, og da
Glasstet kom, anbragtes en lille
Firkant midt i Lemmen. I mange
Sprog laantes til disse Aabninger
det latinske Navn fenestra (det
lysgivende), dog ikke i Skandina-

vist, Plattysk og Engelsk. I Ufreds-
tider var disse nye Aabninger et
svagt Punkt under Angreb paa
Huset, idet de kun var lukkede
med en Rude, og man undgik der-
for at sætte dem i Ydervægge.
Endnu har gamle Bøndergaard
alle Vinduer vendte ind imod
Gaardspladsen.

Ikke blot Hensynet til Forsvar,
ogsaa Glasstets Kostbarhed spillede
naturligvis en Rolle ved Vinduer-
nes Størrelse. Efter Romerrigets
Sammenbrud gik Glasmageriet,
der i Ægypten og Alexandria
havde haft sit Hovedsæde, over i
Kirkens Varetægt, og det var i
Overensstemmelse dermed ogsaa
i Kirkerne, de første Glasruder
saas, prangende i alle Farver —
det var i de Tider lettere at lave
farvet Glas end at faa det klart.

Efterhaanden bliver Glasstet bil-
ligere og kommer udenfor Kirker
og Borge; Glasmaleriet indskræn-
kes samtidigt til et Midterparti
med Navn, Vaaben eller Emble-
mer, der skænkes til Væner, der
bygger sig et Hus, og bliver saa-
ledes et Fortidsalbum. Naar for-
nemme Herrer fik „Ølsind“, gik
de rundt og slog deres Væners
malede Ruder itu — for, naar de
næste Dag havde sovet Rusen ud,
at bestille nye til Erstatning. Chri-
stian IV slog Vinduer itu hos
Apotekerens i Bergen; Gyldenløve
gjorde det samme ved Tolderen
Peder Pedersen, hvis Gæst han
var — han lod sætte nye Ruder
i Stedet med sit og Marie Grubbes
Vaaben og Navne; Christian V
slog Niels Juels Vinduer ind og
den senere Oversekretær Schulz'
paa Ulfeldts Plads.

Omkring 1500 kom de klare
Ruder til Norden, og i 1549 om-
tales et Glasmesterlav i Køben-
havn . . . Men Udviklingen gik
ikke saa hurtigt alle Vegne. I
England havde Westminster Vin-
duer med Sækkelærred endnu i
Slutningen af det trettende Aar-
hundrede. Hertugen af Bourgogne
bestilte i Slutningen af det fem-
tende endnu Papirsrunder, og Mlle
de Montpensier sov 1650 paa det
nye Slot i St. Germain i et Væ-
relse, hvor der — slet ingen Ru-
der var.

Fra først af havde Ruderne væ-
ret smaa som Spillekort; saaledes
var det f. Eks. Tilfældet paa Char-
lottenborg i det syttende Aarhun-
drede. Med Ludvig XIV blev Vin-
duerne store og naaede fra Gulv
til Loft. Og herhjemme fulgte vi
da ogsaa med; under Frederik
IV fik vi større Glas og Tvær-
prosser. Saa i vore Dage forsvandt
Sprosserne, og Rammerne fik kun
et Stykke Glas, til sidst kun eet
i hele Lysningen. Den første hele
Butiksrude kom i 1840'erne i
Handskemager Thorups Vindue
paa Østergade, København.

Dansk Arbejde. Foreningen „Bornholm“.

Foreningens Formaal er ikke blot at styrke, vække og udbrede Sansen for de naturskønne og historisk minderværdige Steder paa Bornholm, men ogsaa og særlig at søge saadanne Steder fredlyst, bevarede og gjorte almen tilgængelige for Befolkningen samt at forebygge, at de kommer i Udlændinges Eje.

Aakirkeby, den 24/11 1906.

Da Foreningen „Bornholm“ fremstod, forelaa der store og betydningsfulde Opgaver til Løsning her paa Nordlandet.

Hammeren maatte vel desværre for stedse anses for værende et Stykke Tyskland. Der var bundet saa store tyske Kapitaler i Stenbrudet og Sænehavnen, at det syntes haabløst for Foreningen at sætte ind paa dette Punkt.

Man henvendte da sin Opmærksomhed paa Slottets tidligere Ladegaard, „Hammersholm“, og en fra denne udskilt Parcel, Möllers Pensionat, samt den over 200 Tdr. Land store „Slotslyngen“.

„Hammersholm“ med sine 230 Tdr. Land ejedes af Hr. Proprietær Jørgen Grønbech. Denne havde allerede solgt Byggepladser nær Slottet til 3 Tyskere, og der var god Udsigt til, at Forretningen vilde gaa strygende i Fremtiden, da Tyskerne efter Sigende havde planlagt Anlægget af en hel tysk Villaby, Neu Berlin.

At Bornholmerne ikke roligt kunde se paa, at Egnen omkring Hammershus blev opkøbt af Udlændinge, og Slottet skæmmet ved Opførelse af tyske Ejendomme i dets umiddelbare Nærhed, tjener dem i høj Grad til Ære, men for at øve et virkningsfuldt Modtræk mod Spekulationen, maatte der Kapital til, og Kapitalen var dyr i Landet.

Regering og Rigsdag stillede sig dog efterhaanden meget velvilligt og lovede at yde indtil 50,000 Kr., mod at et tilsvarende Beløb blev stillet til Raadighed fra anden Side. Foreningen satte da en Landsindsamling i Gang, og det lykkedes at skaffe de 50,000 Kr. til Veje.

Nu var Pengespørgsmaalet løst, og Foreningen kunde optage Forhandling med Ejeren af „Hammersholm“.

Der forelaa 3 Muligheder:

a) Hr. Grønbech, som havde købt „Hammersholm“ for 100,000 Kr., tilbød Foreningen den til 150,000.

b) Foreningen kunde købe 25 Tdr. Land af det Areal, som laa nærmest Slottet eller var mest udsat for Bebyggelse for 2,000 Kr. pr. Td. Land.

c) Der kunde endelig lægges en stram Servitut paa Ejendommen, hvilket skulde koste 50,000 Kr.

Foreningen valgte den sidste Mulighed og fik lagt følgende Servitut paa Gaarden:

1.

Den nævnte Ejendoms Areal skal bestandig holdes samlet under een Ejer, saa at Udstykning ingen Sinde maa finde Sted af nogen Del af den, være sig ved Salg, Magelæg. Gave, Testamente eller paa anden Maade. Skulde Ejendommen blive sammenlagt med nogen anden Ejendom, skal samtlige de i denne Overenskomst fastsatte Bestemmelser gælde for den samlede Ejendom.

2.

Der maa ingen Sinde opføres Hospitaler, Sanatorier, Rekreati-onshjem, Hoteller, Pensionater el-

ler lignende, ej heller Bygninger bestemte til almindelig Beboelse, herfra dog undtaget de nødvendige Bygninger til Gaardens Drift. Fremdeles maa der ikke paa Ejendommen opføres Fabriker eller øves nogen anden Art af industriel Virksomhed, herunder Stenbrud. Herfra undtages dog det paa Gaardens Grund ud mod Allinge liggende Stenværk, paa hvilket Sted, der brydes Sten i Følge Kontrakt for 50 Aar fra 1. Januar 1906. Denne Kontrakt maa dog ikke udvides eller senere fornyes, og hvis Virksomheden nedlægges eller standses, maa den ikke optages paa ny.

3.

Ejendommen skal stedse bevarer i dansk Besiddelse og maa saaledes ikke sælges eller paa anden Maade overdrages til Udlændinge. De fra Ejendommen i 1906 afhændede Parceller, som Foreningen „Bornholm“ vil søge at erhverve tilbage til hvilket Formaal jeg (Ejeren) skal yde Foreningen min Støtte, skal i saa Fald indgaa under de i denne Overenskomst truffne Bestemmelser, dog at de af mig aftalte Købesummer i alle Tilfælde betales mig.

— Saaledes blev Ladegaarden „Hammersholm“ baandlagt og enhver Bebyggelse paa dens Grund forhindret.

I Möllers Pensionat havde man draget følgende enkle Slutning: Kan Grønbech faa 50 Øre pr. Kvadratalen for sin Jord, kan vi faa 1 Kr. for vor; thi den er dobbelt saa godt beliggende.

Foreningen indledede nu Underhandlinger med Hr. Möller. Disse resulterede i, at Foreningen købte hans Ejendom for 50,000 Kr. Derefter blev den baandlagt paa samme Maade som „Hammersholm“ og afhændet til Værten paa Hotel Hammershus for 12,000 Kr., idet man skønnede, at den med sine 21 Tdr. Land ikke havde større Værdi som Landbrugsejendom.

Saaledes passeret.

Nu var der tilbage at sikre sig „Slotslyngen“. Til den Ende fik Foreningen et heldigt Samarbejde i Gang med Hr. Museumsinspektør P. Hauberg. Udfaldet blev at „Slotslyngen“ for en Købesum af 42,000 Kr. blev lagt ind under Landbrugsministeriet.

Private havde ofret 50,000 Kr., og Staten 92,000 Kr. for at sikre det stolte og minderige Hammershus sin storslaede Ramme uberrørt.

Vi hejser vort Flag for Mændene af 1906.

H. P. Koefoed.

Udenfor Redaktionen.

—o—

Til Hr. Gunnar Bang
angaaende Ankrene.

Det kan naturligvis kun glæde mig, at en Gæst vil have den Ulejlighed at forsvare mig og mine Ankre og jeg bringer herved Hr. Gunnar Bang min bedste Tak. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at det fra Byraadets Side udelukkende er et barnagtigt Forsøg paa personlig Hævn for min saglige Kritik af dets Styrelse af Kommunen, som det aabenbart ikke kan svare paa paa anden Maade.

Til Beroligelse for Hr. Bang skal jeg dog udtale, at jeg ofte for har været udsat for lignende, saa det overrasker mig ingenlunde, og det skal ikke faa nogen som helst Indflydelse paa mine fortsatte Bestræbelser for Sandvigs Forskønnelse.

Jeg kan endvidere meddele at der er gjort Forsøg paa at hindre Opstillingen af Jens Kofoeds Mindesten, dog — Gudskelov uden Held.

Kære Meningsfælle!
Hjertelig Tak.

C. E. Koefoed.

Fra Uge til Uge.

—o—

Bryllup.

Lørdag den 15. ds. vies Frk. Karen Jørgensen, Datter af Hotelejer J., Allinge, til Direktøren for Stettiner Dampskibsselskab Hr. Mecklenburg.

Et større Selskab af Brudgommens Familie og Venner kommer i Anledning af Brylluppet hertil med en af Selskabets Dampere. Bryllupsmiddagen indtages paa Hotel Sandvig.

Mindestenen

for Jens Kofoed afsløredes i Søndags under stor Deltagelse. Officersforeningens Formand, Kapt. Thorsen bød Velkommen, hvorefter Oberst Thornberg holdt Fest-talen.

Pladsen tillader os ikke at gengive denne, men Taleren sluttede med at henlede Tanken paa det Land som vore Forfædre trods Naboskab, Slægts- og Aandsfællesskab og trods mange Fællesinteresser i hine Aarhundreder til Stadighed betragtede som Arvefjenden, og saa hyppigt førte blodige Krige med.

Tæt Nord for den gamle Bispeby Lund staar en Mindesten over en Fællesgrav fra Slaget ved Lund; den bærer følgende Indskrift:

„Her ligger kecke mend,
hvis been og blod er blandet
iblandt hinanden så,
at ingen siger andet,
end de er aff en slect;
de var och aff een troe;
dog kunde de med fred
ey hos hinanden boe.“

Den 4. December 1676 stridde og blødde her folk aff samma stam. Føersonade efterkommande reste minnesmærket.

Disse Ord vil vi ved denne Lejlighed gøre til vore.

I dyb Ærbødighed afslører jeg denne Sten i Haabet om, at Jens Kofoeds Minde altid i Taknemlighed maa blive bevaret i Danskeres og Bornholmeres Hjerter — i Fortrøstningen om, at den Aand og den Fædrelandskærlighed, der drev ham og hans Fæller frem til Befrielsesværket, til Stadighed maa besjæle bornholmske Mænd — og i Ønsket om en lykkelig Fremtid som evigt dansk Land for den Ø, for hvilken Jens Kofoed og hans Fæller gjorde Heltes Gerning.

Hotelejer Bidstrup, Strandhotellet har solgt sin „Rools-Royce“, indkøbt tidligere for 9000 Kr. for 200 Kr. Det er dog den Forpligtelse, at Manden selv kører den til Allinge.

Paa 4. Side har vi efter Opfordring aftrykt Printzenskjoldvisen, der findes i „Bornholmske Samlinger“, Bind 3.

Visen kan ogsaa faas hæftet og trykt paa bedre Papir i Boghandelen a 25 Øre.

Biografen

fremviser paa Søndag „En Kvindes Tragedie“, der omhandler følgende Spørgsmaal: Bør en Millionær gifte sig med en Tjenestepige? Kan saadan et Ægteskab blive lykkeligt? Kan en Tjenestepige indordne sig under de nye Forhold, naar hun bliver Millionærfrue?

Manden i Dødningshøjen.

Mit Skib over fraadende
Bølge os bær
en Stormnat paa Klippen for nær,
Skrøget brased og Master og Rær
dansed i Fraadet
om skummende Skær.

Vi tænkte vel dengang hver i sær
paa dem som vi havde
i Hjemmet kær,
og svøbte os da i de vaade Klær
saa sank vi i Dyb
som en Dødningshær.

Vi endte i Højen,
hvor Sandet os bær
under Grønsværstæppe
med Piletræer. —
Vi mistede alt,
hvad vi havde kær —
Vort Skib, vort Liv
i det Herrens Vejr.

Hver Gang Stormen
i Træerne lød
og Søen brat mod Klippen brød,
da lød det til os i vores Nød:
„mød paa Stedet for jeres Død!“

Saa var det, der kom
en fuldtro Ven

og gav os til Minde
de Ankre igen.
Vi strækker os hjemligt
under dem hen,
nu har vi faaet vor Fred igen.

Det ene over mit Hoved staar
de andre over mod Foden naar.
De Ro i Sindet og Tanken saar
og Haab og Lindring
nu Sjælen faar.

De Ankre tre hører nu til mig
Rør dem ej siger Jeg til Dig,
da gaar det ilde siger Jeg
for dem der ej kan vogte sig.

Da er med dem min Fred forbi
saa maa igen mit gamle Lig
ud af sit tætte, lune Hi,
naar Stormen hyler her forbi.

I Sønner af en Trælleæt
af smaalig Aand og Tankesæt
Vov mine Ankre blot at røre.
Jeg vil Jer fluks i Højen føre.

Der skal I saa i Skole gaa
og A. B. C. I lære maa,
og ej I slipper ud derfra
saa længe I skal ha' Da Da!

Knokkelen.

De nye Priser for de nye Sendinger emailleerede

Murgryder og Vaske

er meget billigere.

Alt Jern og Støbegods er billigt nu.

Spørg om Priserne i

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Mange klager

over de daarlige Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Om-jætningsmuligheder: men det er ifte nok at føre gode Varer til billige Priser, man maa ogsaa henlede Kundernes Opmærksomhed derpaa. Dette sker bedst og billigst ved Avertering i et lokalt Blad. „Nordbornholm“ læses i over 3000 Hjem. Alene af Kolonial-varer og Manufaktur bruger hvert Hjem ifølge Statistik gennemsnitlig c. 2000 Kr. om Aaret. Vort Blads Læsere har altsaa en aarlig Købeevne af over 6 Millioner Kroner. Hver ny Kunde, der faas ved Avertering i Nordbornholm giver forøget Omjætning og Fortjeneste.

Bedste Sort Høstbindegarn

sælges. — Vi har en særlig billig Pris for dette, naar det købes og betales kontant.

Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselsblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Ring op Telefon 74.

Allinge nye Møbelmagasin

Havnegade 53. (forh. Købm. Vald. Jørgensens Ejend.)

Stort Udstillings- og Provelager af Soveværelser, Spise-stuer, Herreværelser, Dagligstuer og enkelte Møbler.

Credit indrømmes fra 5 Kr. og op til
Stor Rabat pr. Kontant.

Peter Emil Holm.

10 Aars Garanti.

10 Aars Garanti.

Hvor skal vi mødes?

Selvfolgelig paa
HOTEL „HAMMERSHUS“
der træffer man altid gode Venner!

Stor Høstfest!!

afholdes Søndag d. 9.
September Kl. 4 paa

Sinnedalen.

Skiveskydning hele Efterm.
Koncert dansant af
O. Hansens Orkester, Svaneke. —
Kl. 8 Bal i Salen.
Ballonaften m. m.
Efter Festen kan Frokostbord
bestilles.
Telefon Sandvig 26.

Rø selskabelig Forening

afholder Sammenkomst paa Lyng-
gaard i Rø, Lørdag den 15. Sept.
Medlemskort maa forevises.
Bestyrelsen.

Fil Syltning

anbefales
Demerara Sukker,
granuleret Melis,
Topmelis No. 1.
Egte Bourbon Vanillie 20-30-55.
Anticil Syltepulver.
F. B. Larsen.

Prøv vor hjemmelavede
Fars, Medisterpølse
og Paalæg.

Varene garanteres
altid friske, da de opbevares i
moderne, elektrisk Kølleanlæg.

A. Lyster
Telefon Hasle Nr. 74.

FLÆSK,
Kød og Pølser
modtages til Røgning hos
Slagterm. Phillipsen, Sandvig.

Allinge Skæpereri

Optændningsbrænde altid paa
Lager, billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen**

Ajletønder,
Saltkar og Skoldekar anbefales
til billigste Priser.
Hasle Bødkerforretning,
Tlf. Hasle 105.

Fil Sæsonen

anbefales mit nye Lager af
moderne Hætte til ældre og yngre
Damer samt Børnehætte.
Stort Udvalg i Broderier.
Hedvig Mærckmann,
Tlf. Hasle. 90.

Nye Sendinger, stort Udvalg

Prima Mejeriøste

sælges billigst muligt og udskæres
efter Ønske i store og smaa Stk.
Nordlandets Handelshus.

Sengeudstyr bedst og billigst
i „MESSEN“!

Prima Spiralsenge	fra 10,85	Ensf. ægterødt dob. br. Bolster	3,35
Madratser med Skraapude	7,85	God Fjer	fra pr. kg. 3,25
Stribet Bolster	fra 2,35	Ekstrafin do.	6,00

Dyner syes og stoppes gratis.
Leverandør til Varelotteriet.

Messens Ene-Udsalg

Telefon 74. **A. Lyster, Hasle.** Telefon 74.

Hjemmelavet Paalæg, Salater, Tomater, syltede Asier og
Agurker, Ost og Konserver. — Alt i prima Kvaliteter.

Kunstgødningen ventes i de første Dage

Alle Forudbestillinger expederes **franco** saalænge Skibet
losser. — Gør Bestilling snarest i
Nordlandets Handelshus.

Prima Svineskaa

af ny Sæd blandet med frisk tør Mais
sælges til lavere Pris i
Nordlandets Handelshus.

Store, meget kraftige
DAMPKUL
til Tærskningen.
Smøreolie, Motor-Petroleum, Pudsetvist.
Alle Slags Varer sælges og Priserne er billige i
Nordlandets Handelshus.

Prima Kvaliteter Hvede, Rug og Havre købes

i disse Dage, og for tørre, sortsrene Varer betales en god Pris
og paa Basis af den holl. Vægt.
Nordlandets Handelshus.

Alle blaastribede Kornsække

med vort Firmanavn bedes returneret hurtigst muligt.
Eldre Laan af Korn- og Foderstofsække samt Frøsække og Poser
som ikke er leverede til 1. Oktober bliver noterede og maa betales.
Nordlandets Handelshus.

Ønsker De at udvide Deres Kundekreds, bør De aver-
tere i „Nordbornholm“.
„Nordbornholm“ læses i over 3000 Sjæm.
Alene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Sjæm aarlig for cirka
2000 Kroner. „Nordbornholms“ Læsere køber altsaa hvert Aar for over 6
Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der flager over de daarlige
Tider, den ringe Købevne og de begrænsede Afsetningsmuligheder, har ved at
avertere i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører
gode Varer og iøvrigt er konkurrencefygtig.

SKANDINAVIEN
AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til New York og
Canada med regelmæssig Afgang flere Gange hver Md.
Til Canada ingen Passagerer og Linien egne Folk
modtager Passagererne i HALIFAX og WINNIPEG.
Ved Ankomst til Canada kan Arbejde anvises til Land-
arbejdere, gifte og ugifte, samt til unge Piger.
Illustrerede Haandbøger med alle Oplysninger faas gratis fra Passagerer-
Afdelingen, KONGENS NYTORV 8, København K. eller hos:
Bogtr. Keiffer, Rønne, Bogtr. Gornitzka, Næro, Edb. Petersen, Svaneke,
Bogtr. D. Gornitzka, Allinge, Fotograf P. Anter Poulsen, Hasle

Største Lager af færdige Klædninger

og Arbejdstøj samt prima amerikanske Overalls og Jaller fra 3,25 - 5,00. —
Prima blaa Volskindsbentlæder og forst. andre Arbejdsbentlæder, Trøjer, Blu-
ser og Skjorter. — Underbæklædning i Uld og Bomuld til voksne og Børn.
Bestillinger paa Klædninger efter Maal. Lste Kl. Arbejde til billigste Pris.
Altid bedste Kvalitet og største Udvalg i Tricotage og Uldgarn.
Jens Hansen Allinge. Værreder og Bomuldstøj.

P. C. Holm

anbefaler til billigste Priser:
Emaillerede Vaske og Vandlaase.
Fliser, hvide Glas-Vægfliser, pas-
sende at sætte paa Væggen ved
Vasken og Komfuret samt til Gas-
bordet.

Køkkenemaillelak i graa, blaa,
hvid og gul. Egner sig fortrin-
ligt i Køkkenet, da den giver en
meget haard og blank Overflade.
Gasovne, Stegeovne til Primus,
Gasapparater. Aluminiums-Bage-
forme i forskellig Størrelse og
bedste Konstruktion.

Primusapparater.
Bageforme, runde og firkantede,
Isforme, Buddingforme.
Alluminiums-Kasseroller, Kedler
og Pander.

Dansk Emaillegods er svært og
holdbart og føres i alle Størrelser
af Køkkeninventar. — **Anker Hee-
gaards email** og sorte Gryder.

Rustfri Brødknive med sort og
hvid og Bøffelhornes Skafter.
Alpacca, Alluminium og Sølvplet
i alt gangbart Service.

Brødkærere — Kødhakere —
Ruller m. m.

P. C. HOLM
Tlf. 39. ALLINGE Tlf. 39.

Al Jagt,

Frugt- og Brombærplukning afly-
ses paa det strengeste paa Offer-
gaard i Rø, og følgende Steder i
Rø er al Jagt forbudt: E. Mogensen,
H. Shou. H. Bidstrup, J. Hansen,
Thorvald Hansen, A. Hansen, L.
Hansen, K. Kofoed, M. Nielsen,
K. Kristoffersen, Rø Præstegaards-
parceller, A. Andersen, K. Mikkelsen,
J. Kristensen samt Avlsbru-
gerne Bai og Anthon Kristiansens
Jorder.

20 Stk. 3 a 4 Mdrs.
Grise
ønskes til Købs.
Kirkemøllen, Rutsker.

For en Herre

eller Dame er en mindre Lejligh-
hed ledig til 1. Oktober (2 Værel-
ser og Køkken).
Gornitzka, Allinge.

Hasle Snedker- og
Bygningsforretning.

Største Lager af Ligki-
ster, Ligtøj og Ligsenge.
Tlf. Hasle 35.

Biografen.

Søndag den 9. September Kl. 8.

En Kvindes Tragedie.

Filmen er forevist i Tyskland,
Frankrig og England og an-
meldt som dette Aars
bedste Film.

Meget fin ny

Klipfisk,

afnakket, meget proper Vare, —
rigtig en Herreret, — sælges.

Nordlandets Handelshus.

Allinge Teglværk

anbefales.
Mursten, Teglsten, Drænrør.
Tlf. 127.

Greta Vestphal,
Sandkaas modtager atter nogle
Elever i Klaver og Violin.

Hjertelig Tak

for al udvist Deltagelse ved min
Hustru og vor Moders Begravelse.
Paa Børns og egne Vegne
Chr. Westh.

En flink Pige

kan fra 1. November faa Plads
Væbogaard Tlf. Ruts 48.

En flink Pige

helst fra Landet, ikke under 16 Aar
kan faa Plads til 1. Novbr.
Lund, s. Landevej, Tlf. Hasle 120.

Ligkister og Ligsenge

altid paa Lager i alle Størrelser,
og forskellig Udstyrelser og Priser.
Anton Sonnes Byggeforretning
Telefon Allinge 69.
Indehaver Chr. Sonne.

Fest- & Brudegaver

i Guld- og Sølvvarer
findes i stort Udvalg.
Conrad Hansen, Tlf. Allinge 140.

Mine gode Cykler

anbefales. Reparationer udføres.
Grammofoner og Plader m. m.
H. A. Hagedorn, Gudhjem.

Køb Deres Ure

hos
M. Michelsen, Gudhjem.
Reparationer udføres.

Gudhjem Møllens
Flormel
er anerkendt
som det bedste.

Ligkister
Tlf n 13. L. PIHL. Klemens.

Benmel.

Godt, tørt Benmel er til Salg.
10 Kr. pr. 100 kg. Tlf. 79.
Fodermelsfabriken, Nyker.

Johanne Hansens

Virtualieforretning
anbefaler
hjemmelavet Fars, Medisterpølse,
Lunsepølse, Sylte og Leverpostej.
Fersk, saltet og røget Flæsk.
Lindeplads - Allinge - Telefon 45

Gaa ikke over Aaen efter Vand

Køb Deres Forbrug af
Sodavand fra
Mineralvandsfabriken
BORNHOLM
Sandvig Telefon 25

Kofoed & Mortensen

Byggeforretning
Maskinsnedkeri
Ligkistelager
Tlf. All. 77 Tlf. All. 79

Lad Dem fotografere

hos **P. Anker Poulsen.**
Plader og Film fremtaldes
og kopieres. — Forstørrelser udføres.
Telefon Hasle 66.

Printzenschiold-Viisen

er Bornholms eneste Folkeviser og angives at være forfattet af en bornholmsk Bonde i Aaret 1659. — — — Nærværende Vise er optegnet af Fr. J. V. Daaw 1728—29.

Printzenschiold raaber paa Svennene toe, De skal sadle mig Gangeren graae. Hvad hjælper det mand riider.

Printzenschiold satte sig paa sin Hest, Secretarius Cantzler fuldte hannem nest. Hvad hjælper etc.

Ad Hammershuus Slot reed den Herre vel snar, Hans Hest heede Schiold som hannem bar.

Til Hasle-bye reed den Herre gesvind, Med Høyen Hat og Rosen Kind.

De Borger i Hasle bye var saa fromme, De toge saa vel imod Printzenschiolds Komme. I Gevehr de alle for Printzenschiold stoed, De agtet at see Hands Hierte blod.

Tredive mand fra Hasle Bye saa frij Skulde følge den Herre til Rønne Bye.

Dog gjorde de Printzenschiold saa stor ære De fulde hannem frem med fulde gevehre.

Saa lidet kom det udj Printzenschiolds Sind, At Hand skulde blegnet den Dag om Kind.

Printzenschiold reed ad Rønne Bye ind, Borgemesters Huus Hand giested gesvind.

Hør du Borgemester i Rønne Bye, Nu skal du have Svendske ordre paa nye.

Svendske ordre dem skal J strax bekomme Og det skal blive eder saa bedsk til fromme.

Schiold min Hest i Stalden indlede, Høe og Havre du for hannem brede.

Secretarius Cantzler hands Hest ey glemme, Baade Høe og Havre du lad for hannem svenme.

Hør du Borgemester og Byens Raad, Du skal ey raade mere i denne Staf[a]d.

Baade Borger og Bønder paa Bornholms Land, Skal nu tienne Kongen i Sverrigs Land.

Nu skal J have mere Ære, Een Flint paa Nacken den skal J bære.

Borgemester hand svarede J kiære Lands-Konge, J fælder alt for svare Domme.

Vil Gud Vor Herre med os staae, Dend Glæde skal J ret aldrig faae.

Midlertid denne Tale forhandlet var, Havde Capitain lens Kofoed gjort sig klar.

Hand gjorde sig klar med Rytter og Heste, Hand agtet Printzenschiold at gieste.

I Rønne Bye i Store Stræde, Der stode de Borgere med latte Gevehre.

Og ingen af dennem rørdte sin Tromme, De venter alt efter den Herre skulde komme.

De Porter i Byen i Laas monne slaae, At ingen fra Landet der skulde indgaae.

For Printzenschiolds Hest var Laasen sat, At ingen kunde tage dend ud om Nat.

Hesten heede Schiold det var hands Navn, Af ham gick der saa hviide Sagn. Hvad Printzenschiold talte, Hesten forstod, Hand var icke bliid at komme imod.

Kapitain lens Kofoed hand tog tolf Mand til sig, J følger mig efter og stander mig bj.

Tolf Borger med lens Kofoed frem gick, De vare baade steycke, modig og kiek.

De vare icke blide at komme imod, De agtet at skue den Svendske Herres blod.

Til Borgemesters Huus de søgte saa fast, Secretarius Cantzler grebe med Hast.

De funde den Herre i gaarden at staae, De monne Hannem strax til Døde slaae.

Saa ginge de ind udj Borgemesters Stue. De vare alle saa vrede i Hue.

lens Kofoed hand ind, om Døren trind, Hand var saa modig i Hue og Sind.

Hør du Printzenschiold hvad ieg siger dig, Og vil du have quarteer af mig.

Quarteer det var vel got for mig, Mens fulle ieg tager det icke af dig.

lens Kofoed hand svarede hannem med ære, Ey længe skal du vor Lands Herre være.

Nu haver du drucket den klare viin, Nu skal ieg lære dig at slunge anden latin.

Da blegnede Printzenschiold, som en Gast, To Pistoler hand rygte fra beliet med Hast.

De vare med Sølf Knapper ladet, Hand fick icke tiid at fyre dem af.

lens Kofoed hand saae icke længe der paa, Hand slog til de pistoler saa de fløy i Vraa.

lens Kofoed hand greb den Herre saa brat, I Rønne-bye skal du sove udj nat.

De Borgere kom ind udj Stuen saa tyck, Printzenschiold skied under Bordet sin Ryg.

Borgemesters Bord som var af steen Det tog hand paa Rygen og slog efter dem.

Printzenschiold var saa Rasker paa fod Hand sprang fra dennem alt som een Hiort.

Printzenschiold raabte med høyer røst, Hvor est du Schiold min gode Hest?

Hesten hand skreg saa fæl og slem, Han merckte sin Herre med Sorrig var beklemt.

Der Printzenschiold merckte sin Hest var giemt, Da blef hands Hierte med Sorrig beklemt.

Hand brugte strax Foed, tog Gaden fat, Der stoede de Borger med Flinterne ladet.

De skiøde paa hannem med Kugle og Krud, Men icke saa agtet hand deres Skud.

Der de bemærket dend Herre var saa haard, De brugte Sølf Knapper og det var vel snar.

De skare Sølf Knappe af Kiøle og Veste, Det blef icke for dend Herres beste.

Med Sølf Knapper de fyrdte gesvind Og treffet dend Herre ved høyre Kind.

De treffet dend Herre ieg siger for sand, Hans blod saa stridig fra Hannem rand.

lens Kofoed hand raabte strax med gesvind, J slæber dend Herre paa Raadhuuset ind.

De Borger i Rønne holdte sig braf, Slet ingen paa Landet vidste deraf.

lens Kofoed hand svarede med en Hast, Nu haver vj-dræbet dend leede gast. Nu haver vj fanget Slots Katten i Nat, Nu vilde vj have Slots Muusen fat.

De Borger svarede alle saa fri, Vi følger Eder efter og stander Eder bj.

lens Kofoed hand stoed og grundet saa fast, Her vil nu tænkes eet andet Raad med Hast.

Rønne haver vi vundet med Ære, Mens Landet endnu tilbage monne være.

Og vinder vi icke Landet i Nat, Da bliver vi alle ødelagt.

Da gick lens Kofoed paa Raadhuset ind, Hand skref strax ordrer med Gesvind.

De ordrer hand skref, de var icke god, Det gielder de Svenskes Liv og Blod.

Der ordrene vare færdig, da raabte hand fast, Hvor er de Post-Rytter, som rider med Hast.

Der kom baade Borger og Bønder i fleng, De reede deres Heste i fuld got Spring.

De Bønder paa Landet fick order saa brat, At hveer skulde slagte sine Sviin i Nat.

Og hvilken Bonde som først bliver klar Skal hielpe sin Naboe gaard fra gaard.

De Bønder de ordre saa vel forstoed, Vi gjør slet ingen Pølser af det Blod.

Dog skal vj gøre det beste vj kand, I helser lens Kofoed dend fromme Mand.

I hilser lens Kofoed een Mand saa bliid, Naar Klockerne ringe da gjør vj vor Flid.

De Borger i Rønne holdte god Vagt, Naar Klockerne lyde, gaf de nøye agt.

De bade til Gud med største flid, Gud hielpe de Bønder at vinde den Strid.

Og vinder de Bønder icke Landet i Nat, Da er vort Lif forloret plat.

Da svared lens Kofoed, som hos dem stod. Han trosted de Borger og graf dem Mod.

J skulde befinde inden Morgen-Stunden, De Bønder haver Bornholm vunden.

Der Klocken var Tolf ieg siger for sand, Da ringet de Klocker paa Bornholms Land.

De Borger de stode og lyde derpaa, Hvi monne de Klocker saa sørgelig gaa?

lens Kofoed hand svarede saa hastelig Det betyder, de Svendske ere lagt udj Liig.

lens Kofoed hand var saa modig udj Sinde, Hand trosted baade Mand og Qvinde.

Da stride de Bønder paa Landet med Liste, Saa mange Svendske deris Lif monne miste.

Da Klockerne ringer, da stode de klare, De dræbte for Foed, slet ingen de spare.

De striide dend Nat baade Mand og Qvinde, Sonner og Døtre og Huus Gesinde.

De vare alle i Huen saa vrede, De sparet ingen udi deris kvarteere.

Og hvilken Bonde som først bliver klar, De hialp sin Naboe gaard fra gaard.

De sloge de Svendske paa Sengen som de laae, Stoch, øxer, Jern Stenger der dansede da[a].

De Bønder de holt hvad lens Kofoed skref, Der fantes hos dem slet ingen Sviig.

Natten bortgick og Dagen oprand, Da fick lens Kofoed ordre paa Stand. Udi de ordres skrefvet stoed, De Svendske i Nat haver mist deris Mod.

Nu haver vi slaget de Svendske ihiel Og nu raader vi for Landet self.

Paa Landet ligger slagen Svendske Mænd, Nie hundrede Tredesindstye og femd.

Tolv Svendske Mænd der findes i Live, som vi behaget kvarteer at give.

Nu haver vi vundet Landet med Ære, Nu skal lens Kofoed vor Landsherre være.

J Dag vi gjør vor største Filid At lade begrave de Svendske Liig.

Nu haver vi dræbet det Svendske Blod, Men Bornholm stander der nu i floor.

lens Kofoed drog Printzenschiolds Kappe paa sig Og nu vil ieg være Landsherre for dig.

lens Kofoed satte sig paa Printzenschiolds Hest, Saa reed hand til Nye-Kircke Præst.

God dag Hr. Jacob i Eders Huus, I Rønne der ligger dend store Bårduus.

Nu ligger den Tyran, og rinder der Blood, Men Bornholm stander der udi floor.

Nu haver vi slaget dend stoere Helt, Nu vil vi ligge for Slottet i Telt.

Hør du Herr Jacob hvad ieg siger dig, Og du skalt riide paa Landet med mig.

Og du skalt riide paa Landet med mig Og lade begrave de Svendske Liig.

Hr. Jacob hand blef i Kinderne saa rød, Gud vil vist betale dend blodige Død.

Mine ord J mercke og tage i Gemme, Kongen af Sverrig den Død vil hefne.

Hr. Jacob hør du, hvad ieg siger dig, Hvi staar du saa fast med de Svendske Liig.

Hr. Jacob, ieg kiender saavel din Afkom, Din Fader var Møller udi Stockholm.

Men aldrig skal du leve den Dag, At Kongen af Sverrig skal Bornholm faae.

Og var du icke een geistlig Mand, Aldrig skulde du boe paa Bornholms Land.

lens Kofoed hand raabte de Bønder til sig, Hvem vil nu begrave de døde Liig.

Baade Borger og Bønder sig finde loed, Og lagde de Svendske Liig under Jord.

De skyndte sig alle og gjorde sit beste, De hastet til Slottet dend Frue at græste.

Sex Hundrede Mand paa Slottet laae, Som icke viste hvor det var tilgaaet.

De skicket ordre paa Landet ud, At høre fra Printzenschiold ordre og Bud.

Saa mange Post Rytter de skickede frem, Slet ingen kom der tilbage igjen.

De Svendske tenckte sig om saa brat, Mig tyckes det er ret underlig fat.

Dend Frue paa Slottet blef bange i Sind, Ieg frygter min Herre er blegnet om Kind.

Hun sørged og græd saa jammerlig, Ieg frygter min Herre er slagen med Svig.

For Kugler og Krudt var hand vel fri, Dersom hand er slagen, da er det med Svig.

De Svendske de toge sig strax til Fahre, Med Kugler og Krudt de giords sig klare.

Jngen saa turde fra Slottet udgaae, Og ingen Tidender saa kunde de faae,

Dend 12. April lens Kofoed monne komme, Med heele Landsfolket lod røre sin Tromme.

lens Kofoed hand reed paa Printzenschiolds Hest, Hand hafde i Sinde dend Frue at glæste.

Sydvest fra Slottet deris Telte monne slaae, Og lod saa Bud til Slottet indgaae.

lens Kofoed hand skref Feidebref saa fort, Og lader dem sticke til Slottens Port.

Dend Landsfrue fick de Breve at see, Hun læste dem ud og blegnet derved.

Tids nock fick ieg dee Tidender Nye, Min Herre er slagen i Rønne Bye.

lens Kofoed er bleven Landsherre igien, Hand skriver, hand vil os haardelig klemme.

Enten skal vi rømme det Slot saa brat, Eller hand vil lade det springe med Hast.

Strax svarede en Obrist paa Slottet saa, Fangen vi os give maa.

Fangen vi os give maa, Om vi voris Lif kand frelse endda[a].

Dend Frue svarede strax paa Stand Gud hielpe mig vel af dette Land.

De skrefve strax Breve tilbage igien Med fiire Trompeter, som bare det frem.

lens Kofoed hand læste de Breve paa Stand, Det er det beste I gjøre kand.

Det er det beste I gjøre kand, Fangen at være er ingen Skam.

Udi de Breve der skrefvet stoed, lens Kofoed vi falder Eder tilfoed.

Slottet det skal I gierne faae, Om vi vort Lif beholde maae.

Da skref lens Kofoed tilbage igien, Jlide haver ieg da Krigen tient.

Jlide haver ieg da fahret i Krigen frem, Om ieg lod dræbe fangne Mænd.

De Svendske gawe sig fangne paa Stand, Under lens Kofoed paa Bornholms Land.

Sex Hundred Mand fra Slottet udkom, Mens ingen Gevæhr de hafde udi Haand.

Aatte Borger fra Bornholms Land De reiste over til Kiøbenhavn.

For Kongen og Raadet de komme strax frem, Forærede Landet tilbage igen.

Saa kom strax Skibe fra Kiøbenhavn, Og sendte de Fanger fra Bornholms Land.

De Borger som førte de Tidender frem, De gick icke tomhændet tilbage igen.

Ydermere dend Frihed monne gives, At ingen paa Landet skulde udskrives.

For Dannemarcks Krone, som vi har tient troe, Skal vi fredsommelig bygge og boe.

Tack have Kongen i Danemarch, Som os haver givet dend Frihed saa sterk.

Gud give, vor Konge lycksalig monne staa, Dend danske Krone faldte vi ey fra[a].

Hvad hjælper det mand riider.